

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/950/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615200396
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6615200396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a členov senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému I. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. X/X, XXX XX M., štátne občianstvo SR, t.č. na neznámom mieste, (zastúpený opatrovníkom Gabrielom Erdélyim, zamestnancom Okresného súdu Lučenec do 30.06.2016), v konaní o zaplatenie 417,06 Eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/17/2015-36 zo dňa 07. 09. 2015, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Banskej Bystrici späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 224,59 € s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 224,59 € od 4.2.2012 do zaplatenia pripúšťa rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušuje a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. V ostatnej odvolaní napadnutej časti rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd svojim prvým výrokom žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 417,06 Eur a prísl. zamietol. Druhým výrokom účastníkom náhradu trov konania nepriznal a tretím výrokom zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec z 05.05.2015 č. k. 5C/17/2015-19.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že vyhodnotením obsahu uzavretej zmluvy o pôžičke a právneho postavenia účastníkov zmluvy pri jej uzavieraní súd prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu vystupoval v právnom postavení dodávateľa a žalovaný v právnom postavení spotrebiteľa. Na právne vzťahy vzniknuté medzi účastníkmi označenej zmluvy sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanovenia zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „ZoSÚ“). Preskúmaním obsahu zmluvy o pôžičke zo dňa 04.04.2001 uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., a žalovaným vyplýva, že táto zmluva o pôžičke nespĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v bodoch ako vyplýva zo ZoSÚ. Súd prvej inštancie poukázal na to, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uvedením dňa konečnej splatnosti pôžičky. Uvedenie údajov 2/12 nie je možné považovať za uvedenie termínu konečnej splatnosti pôžičky v zmluve o pôžičke. Zmluva o pôžičke obsahuje jediný údaj o mesačnej splátke vo výške 59,10 Eur. Táto suma však nie je špecifikovaná uvedením splátok istiny, ďalej úrokov a iných poplatkov ako aj poradia v ktorom sa budú splátky

priradovať k jednotlivých nesplateným zostatkom. Ďalej okresný súd poukázal na to, že zmluva o pôžičke zahŕňa ročnú úrokovú sadzbu vo výške 58,94 %. Takto určená úroková sadzba niekoľkonásobne prevyšuje ročnú úrokovú sadzbu pri úveroch poskytovaných bankami. Poskytnutie pôžičky s úrokovou sadzbou 58,94 % ročne je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka podľa súdu prvej inštancie potrebné považovať vzhľadom na výšku úrokovej sadzby za úkon, ktorý sa prieči dobrým mravom. Z tohto dôvodu okresný súd považoval zmluvu o pôžičke v časti o určení úrokovej sadzby 58,94 % za neplatnú. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ alebo v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie hodnotil zmluvu o pôžičke zo dňa 04.04.2011 ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Nakoľko zo zmluvy o pôžičke vyplýva, že pôžička (finančné plnenie) predstavuje 480,87 Eur a z prehľadu splátok a úhrad vypracovaných právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že žalovaný doteraz uhradil sumu 541,71 Eur je zrejmé, že žalovaný zaplatil na splácaní istiny pôžičky vyššiu sumu, ako mal zo zákona. Uplatňovanie ďalšej sumy 417,06 Eur žalobcom proti žalovanému je potom nedôvodné a nemá oporu v zákone. Z týchto dôvodov okresný súd žalobu žalobcu voči žalovanému v celom rozsahu zamietol.

3. K výroku o trovách konania odvolaním napadnutom rozsudku okresný súd uviedol, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania v tomto konaní trovy nevznikli, preto súd prvej inštancie rozhodol, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

4. Proti rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu podľa ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) a f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len „OSP“) a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 192,47 €, úrok z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 192,47 € od 4.2.2012 do zaplatenia, náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia. Zároveň navrhuje, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie sumy 224,59 € s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 224,59 € od 4.2.2012 do zaplatenia zastavil, v tejto časti berie návrh späť.

5. Žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný uzavrel s jeho právnym predchodcom úverovú zmluvu za účelom financovania zakúpeného tovaru - nábytok, posteľ, skriňa. Kúpna cena financovaného tovaru predstavovala 734,18 €. Časť kúpnej ceny zakúpeného tovaru vo výške 253,31 € označená ako akontácia v úverovej zmluve bola zaplatená žalovaným priamo predávajúcemu, spoločnosti ELPO plus s.r.o., zvyšná časť kúpnej ceny predmetu financovania v sume 480,87 bola zaplatená z prostriedkov právnym predchodcom poskytnutého úveru žalovanému na základe predloženej úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie podľa žalobcu správne zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 480,87 €, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť 10 mesačnými splátkami á 59,10 € bez splátky poisťného. Z predloženého prehľadu platieb na úver však súd prvej inštancie nesprávne dospel k záveru, že žalovaný na úhradu úveru zaplatil sumu 541,71 €, keď na účely úhrady úveru započítal aj počiatočnú platbu v sume 253,31 € zo dňa 4.4.2011. Uvedená suma podľa žalobcu predstavuje úhradu počiatočnej akontácie a nie je platbou na účely zaplatenia úveru. Z predloženého prehľadu platieb je podľa odvolateľa preukázané, že žalovaný na účel úhrady úveru zaplatil len sumu 288,40 €. Pri posúdení bezúročnosti poskytnutého úveru rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 480,87 € a platbami na úver 288,40 € predstavuje sumu 192,47 €, na ktorej zaplatenie mu podľa jeho názoru vznikol nárok.

6. Z dôvodu posúdenia bezúročnosti úveru, žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že netrvá na zaplatení sumy 224,59 € (417,06 € - 192,47 €) s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p.a. zo sumy 224,59 € od 4.2.2012 do zaplatenia a v časti o zaplatenie sumy 224,59 € s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p.a. zo sumy 224,59 od 4.2.2012 do zaplatenia berie žalobný návrh späť.

7. Dňa 29.10.2015 bolo žalovanému doručené odvolanie na vyjadrenie v lehote 10 dní. Žalovaný v stanovenej lehote svoje vyjadrenie konajúcemu súdu nedoručil.

8. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania

začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa ust. § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

11. Podľa ust. § 370 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

12. Žalovaný nevyjadril nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom, preto odvolací súd späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 224,59 € s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 224,59 € od 4.2.2012 do zaplatenia pripustil, v tejto časti zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

13. V ostatnej odvolaní napadnutej časti Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 379 CSP a § 380 CSP, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 417,06 Eur zamietol, stranám náhradu trov konania nepriznal, zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec z 05.05.2015 č. k. 5C/17/2015-19. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 153 ods. 1 OSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

16. V konaní bolo nesporné, že žalobca si proti žalovanému ako spotrebiteľovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 417,06 Eur s prísl..

17. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal oprávnenosť uplatneného nároku.

18. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať základ nároku a jeho výšku. Pokiaľ by tieto skutočnosti boli preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.

19. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav z tvrdení uvedených žalobcom a ním predložených dôkazov. V konaní bolo nesporne zistené, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 480,87 Eur, tiež že ide o pôžičku bezúročnú a bezpoplatkovú, čo žalovaný nenamietal ani v odvolacom konaní a mal za to, že jeho nárok je oprávnený vo výške rozdielu medzi požičanou sumou a úhradami zo strany žalovaného. Okresný súd z listinného dôkazu predloženého žalobcom - Prehľad splátok a úhrad zistil úhrady zo strany žalovaného vo väčšom rozsahu ako mu bola poskytnutá pôžička, preto návrh zamietol.

20. Žalobca vo svojom odvolaní tvrdí, že časť kúpnej ceny zakúpeného tovaru vo výške 253,31 € označená ako akontácia bola zaplatená žalovaným priamo predávajúcemu, spoločnosti ELPO plus, s.r.o a túto sumu preto súd prvej inštancie nemal započítať na účely úhrady úveru. Z prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalobca doložil ako listinný dôkaz k návrhu správne súd prvej inštancie zistil výšku úhrad žalovaným, vrátane úhrady vo výške 253,31 Eur.

21. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP podľa ktorých nárok na náhradu trov odvolacieho konania má žalovaný, nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli odvolací súd mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

22. Vzhľadom k uvedenému rozhodol krajský súd tak ako znie enunciát tohto rozhodnutia.

23. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).